

عنوان مقاله:

بررسی رویکرد فلسفی تعلیم و تربیت با محوریت پراگماتیسم از دیدگاه جان دیویی

محل انتشار:

کنفرانس ملی پژوهش های نوین ایران و جهان در روانشناسی، علوم تربیتی و مطالعات اجتماعی (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسندگان:

زهرا محمدی خوشی - دانشجوی دکترای فلسفه تعلیم و تربیت، دانشگاه اصفهان، اصفهان، ایران

بهادر محمدی - کارشناسی ارشد مدیریت آموزشی، دانشکده علوم تربیتی، دانشگاه آزاد اسلامی اصفهان (خوراسگان)، اصفهان، ایران

خلاصه مقاله:

تعلیم و تربیت به دلیل اینکه با انسان سر و کار دارد از مهمترین حوزه ها در زندگی اجتماعی می باشد. با توجه به اهمیتی که تعلیم و تربیت دارد لازم است که این مقوله را در مکاتب تربیتی گوناگون مورد بررسی قرار گیرد و به اهمیت و نقش آن ها در مکاتب مختلف فلسفه تعلیم و تربیت پرداخته شود. دیویی نیز در این باره هدف تربیت نه تنها باید آمادگی کودک برای رشد و بلوغ باشد؛ بلکه باید هدف و مقصود آن پیشرفت و توسعه مستمر ذهن و روشن ساختن دایمی راه زندگی باشد. لذا با توجه به اهمیت موضوع این پژوهش با هدف بررسی رویکرد فلسفی تعلیم و تربیت با محوریت پراگماتیسم از دیدگاه جان دیویی در قالب یک پژوهش مروری کتابخانه ای انجام گرفته است. در این پژوهش ابتدا به تصویر کلی از آموزش و پرورش، نحوه پیدایش فلسفه پراگماتیسم و سپس به توضیح کلی درباره تاثیر این فلسفه بر حوزه های گوناگون تعلیم و تربیت اشاره شده است. نتایج حاصل از این تحقیق نشان داد که فلسفه پراگماتیسم بویژه آراء جان دیویی در اکثر حوزه های تعلیم و تربیت تغییرات اساسی را به وجود آورده است. روش تدریس از شکل سنتی حفظ و تکرار به روش آزمایشی تغییر پیدا کرده است.

کلمات کلیدی:

رویکرد فلسفی، پراگماتیسم، تعلیم و تربیت، جان دیویی، رشد و بازسازی، شاگرد، معلم

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/751347>

